

Το αγαπημένο μου ζωάκι

Το όνειρο μου από μικρή ήταν να αποκτήσω ένα σκυλάκι, ένα ολόδικό μου ζωάκι να το φροντίζω και να το αγαπώ. Αυτό το όνειρό μου πραγματοποιήθηκε από τους γονείς μου τα περσινά Χριστούγεννα που μου χάρισαν ένα κουταβάκι, τη μικρή μου Λόλα. Δεν πίστευα ότι η ζωή μου θα άλλαζε τόσο με την άφιξη αυτού του μικρού ζωντανού!

Εξωτερικά είναι πανέμορφη! Είναι μικρόσωμη κι ευκίνητη με τρίχωμα απαλό και κάτασπρο σαν χιόνι. Έχει κοντά και φαρδιά αυτάκια. Επίσης έχει μεγάλα μαύρα μάτια που πετάνε σπίθες. Της φοράω δύο ροζ φιογκάκια στο κεφάλι κι είναι σαν ζαχαρωτό! Πραγματικά δε χορταίνεις να τη βλέπεις!

Αυτό που εντυπωσιάζει όλους είναι ο χαρακτήρας της Λόλας. Είναι φιλική, γιατί δεν αγριεύει και δε μας δαγκώνει ποτέ. Είναι ζωηρή και τρελαίνεται για παιχνίδια και σκανταλιές. Επιπλέον είναι ευγενική καθώς δεν γαβγίζει όταν έχουμε καλεσμένους. Είμαι πολύ περήφανη για τον χαρακτήρα και τη συμπεριφορά της!

Όπως εμείς οι άνθρωποι, έτσι και το κουταβάκι μου έχει τις συνήθειές του. Ξυπνάει πολύ νωρίς πριν από μας και περιμένει υπομονετικά να την πάμε μια βόλτα. Συνήθως την παίρνω εγώ ή ο μπαμπάς μου. Έπειτα της βάζουμε σκυλοτροφή δίπλα από το σκυλόσπιτό της που βρίσκεται στην άκρη της αυλής μας. Αυτή η ρουτίνα επαναλαμβάνεται και το απόγευμα. Όμως η αγαπημένη της

συνήθεια είναι να κυλιέται στο γρασίδι και να παίζει με τα παιχνίδια της. Μας εντυπωσιάζει όλους πώς τηρεί το πρόγραμμά της με ευλάβεια σαν πιστό στρατιωτάκι.

Πραγματικά λατρεύω να περνάω χρόνο μαζί της! Και πιστεύω το ίδιο νιώθει και αυτή, αφού με περιμένει κάθε μεσημέρι όρθια κουνώντας την ουρά της να γυρίσω απ' το σχολείο και να ορμήξει πάνω μου, για να εισπράξει χάρδια και αγκαλιές. Είναι η κολλητή μου φίλη, μαζί τρέχουμε, παίζουμε και κάνουμε βόλτες στη γειτονιά. Το να περνάω χρόνο μαζί της μου δίνει απίστευτη ενέργεια!

Όπως καταλαβαίνετε, η Λόλα εκτός από πάρα πολύ καλή μου φίλη είναι κι ένα μέλος της οικογένειάς μου καθώς δεν μπορώ να φανταστώ τη ζωή μου χωρίς αυτή! Είναι το καλύτερο δώρο που πήρα ποτέ! Εύχομαι να την έχω πολλά χρόνια ακόμη! Τα λόγια είναι φτωχά για να πω πόσο την αγαπώ!

Ειρένα Μαραγκού, Ε'3